

Bestemmelse, hvorefter det samlede Beløb af Pensionen og det personlige Tillæg, som der her foreslaas, ikke maatte være under 200 Kr. Det er jo nærmest Enkerne efter de gamle Underofficerer, hvorom der her i denne Forbindelse vil blive Tale. Jeg henstiller dette specielt til den højtærede Finansministers Overvejelse, men ogsaa til Tingets Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt til anden Behandling at tilføje en saadan Bestemmelse, saa at den mindste Understøttelse — jeg kalder Pension og personligt Tillæg under et: Understøttelse — ikke bliver under 200 Kr. Idet jeg gør denne Henstilling, skal jeg anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Fremme her i Tinget, idet jeg haaber, at det maa lykkes at føre denne Sag igennem i den Tid, der er tilbage af Rigsdagssamlingen, saa at disse gamle Mennesker, der nu ere i en Alder af 70—80 Aar og derover, maa faa den Haandsrækning her fra Rigsdagens Side, som Forslaget tilsigter.

Schmidt: Jeg kan med faa Ord give dette Forslag min Tilslutning, idet jeg væsentlig henholder mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt i sin Anbefaling derfor. Et saadant Forslag vil sikkert finde lydhørt Øre her i Rigsdagen. Vi mindes jo fra i Fjor, at der blev vedtaget en Lov om Forhøjelse af Invalideforsørgelsen med 25 pCt. Saavel Folketinget som Lands-tinget gik med Glæde med dertil, og Forslaget blev ophøjet til Lov. Det samme vil jeg haabe maa ske med det her foreliggende Forslag. Det er jo ikke store Summer, det drejer sig om, kun 30,000 Kr., men det har jo dog en stor Betydning for de enkelte, det angaar, at faa godt af dette Ekstratillæg. Der er endnu kun saa faa tilbage. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale det foreliggende Forslag.

Men der er dog en Ting, som jeg ønsker at fremføre samtidig. Forslaget gaar jo ud paa at understøtte Krigerne fra 1848—50, men kunde vi ikke ogsaa tage dem fra 1864 med? Vi have sikkert en Del fra 1864, som ogsaa have naaet en høj Alder; der er sikkert mange af dem, som vare med i 1864, der den Gang vare i en Alder af 30 Aar eller derover, saa at de nu altsaa ere naaede 70 Aars Alderen. Vilde det ikke være paa sin Plads, at Mændene fra 1864 ogsaa kom med, naar de havde naaet en Alder af 70 Aar? Naar en Mand har naaet denne høje Alder og desuden er Invalid, vide vi jo nok, at han ikke kan fortjene noget synderligt til sit Livsophold.

Vilde det ikke være paa sin Plads, at vi mellem første og anden Behandling tilføjede, at ogsaa de, der vare med i 1864, kunde komme i Betragtning. Dette kunde jeg meget ønske at henstille. Jeg vil derfor kortelig anbefale dette Forslag, og paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale det paa det bedste til hurtig Fremme her i Tinget.

Martin Madsen: Jeg vil bringe den højtærede Finansminister en Tak for Fremsettelsen af dette Forslag. Jeg kan ligesom de sidste ærede Talere give det min varmeste Anbefaling, og navnlig kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det æredde Medlem for Løvel (Anders Nielsen). Jeg vil ligesom den sidste ærede Taler (Schmidt) sige, at det vilde have været heldigt, om man kunde have taget dem fra 1864 med. Det er dog muligt, at det finansielt set vilde hindre, at man overhovedet kom nogen Vej frem, og fra dette Standpunkt takker jeg Ministeren, fordi han har taget de mest trængende med. Der er jo 14 Aars Forskel mellem dem fra 1848—50 og dem fra 1864, og det er dog ikke saa ganske lidt; men jeg baa-ber, at man, naar Tidspunktet bliver belejligt, ogsaa vil kunne række de andre en hjælpende Haand, naar de blive ældre. Jeg gaar ud fra, at dette har været den afgørende Grund til ikke at tage disse med, og jeg vil derfor ikke paa dette Punkt stille Ændringsforslag, selv om jeg kunde have ønsket at gøre det.

Aadal: Det foreliggende Forslag er en Fortsættelse af det, vi tidligere have behandlet her i Rigsdagen, om at understøtte Invaliderne paa en mere tilstrækkelig Maade end hidtil. Vi vedtog i Fjor som allerede nævnt et Forslag om at forhøje Understøttelsen for alle Invaliderne, og det er da ganske naturligt, at ogsaa de, hvorom der her er Tale, faa en Forhøjelse. Jeg kan derfor ogsaa være meget tilfreds og glad ved, at dette Forslag er blevet fremsat, og jeg haaber, at det vil gaa igennem.

Den Henstilling, som fremkom fra det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) om, at Enkerne saa vidt muligt mindst skulle have 200 Kr., kan jeg fuldt ud tiltræde, idet disse gamle jo nu ere aldeles erhvervsløse; mange af dem ere jo desuden syge og sengeliggende og maa have Hjælp, og mange af disse gamle trænge derfor meget haardt til at faa et saadant Tilskud, at det dog kan blive en ret betydelig Støtte for dem. Jeg vil derfor meget anbefale,